

AFLÖSA, v. a. 2. 1) Lösa och aftaga någonting, som är fastknutet, fastsnördt. *A. en klädning ifrån lifvet. A. halsduken.* — 2) Träda i en annans ställe vid vakthållning, arbete, o. s. v. *En soldat kom och a-öste honom i vakthållningen. Friskt arbetsmanskap a-öste de uttröttade. A. någon i hans arbete.* — 3) (om befälhafvande person) Sätta annan person till vakt eller arbete i den afträdandes ställe. *En korporal med två man kom och a-öste skildtvakten.* — 4) (teol.) Gifva aflösning, syndaförlåtelse. — Äfv. *Lösa af* (utom i bem. 4). — *Aflösande*, n. 4.

AFLÖSNING, f. 2. 1) Handlingen, då man aflöser. — 2) (teol.) Syndernas förlåtelse. — 3) (lagst.) Frisägelse från allt vidare tillräkande af en förbrytelse, efter skriftmål och kyrkoplikt.

AFMAGRA, v. n. 1. 1) Småningom blifva allt mera mager. — 2) (fig. om jord) Blifva mindre fruktbärande. — Äfv. *Magra af* (i bem. 1). — *Afmagrande*, n. 4. o. *Afmagring*, f. 2.

AFMÅLA, v. a. 3. (föga brukl.) Fullborda målningen af något.

AFMANGLA, v. a. 1. Fullborda manglingen af något.

AFMÄRSCH, m. 3. Aftåg. Nyttjas blott om krigsfolk. *Blåsa, slå till a., med trumpet eller trumma gifva tecken till aftåg.* [Afmarsch.]

AFMÄRSCHERA, v. n. 1. 1) Aftåga (om krigsfolk och arbetsmanskap). *A. från vakt.* — 2) (skämtv.) Bortgå. I denna bem. brukas mera *Marschera af.* — 3) (milit.) Afälla med plutonerna, för att passera ett trångt pass. — *Afmarscherande*, n. 4. [Afmarschera.]

AFMASKERA, v. a. 1. (föga brukl.) Se *Demaskera*.

AFMÅSTA, v. a. 1. Borttaga mast eller master ifrån ett fartyg. *A. fregatten.* — *Afmastande*, n. 4. o. *Afmastning*, f. 2.

AFMÄTTA, v. a. 1. Småningom betaga krafterna. — *Syn.* Se *Matta.* — *Afmättande*, n. 4.

AFMÄTTAS, v. d. 1. Småningom aftaga i krafter, blifva matt, svag. *Han a. med hvar dag.*

AFMÄTTNING, f. 2. 1) Den fortgående verkan, hvarigenom någon blir småningom allt mera matt och svag. — 2) Det tillstånd, som deraf uppkommer: matthet. *Hans a. var så stor, att . . .*

AFMEJA, v. a. 1. 1) Afslå med lie. *A. säd.* — *Syn.* Se *Skörda.* — 2) (fig. poet.) Döda, förstöra. — Nångång äfv. *Meja af.* — *Afmejande*, n. 4.

AFMEJSLA, v. a. 1. (mindre brukl.) Med mejsl borttaga.

AFMERGLAS, v. d. 1. Småningom förlora hull och krafter. — *Syn.* Se *Magra.* — Brukas mest i particip. [-marg-]

AFMILDRA, v. a. (föga brukl.) Småningom mildra.

AFMINSKA, v. a. 1. 1) Afdraga en del ifrån något helt. *Han har a-t en tredjedel på hans lön.* — 2) Se *Minska.* — Äfv. *Minska af.* — *Afminskande*, n. 4.

AFMINSKNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afminskar. — *Syn.* Se *Minskning.* — 2) Det, som blifvit afminskadt, afkortadt, afdraget. *Denna a. i lönen var ganska kunnbar för honom.*

AFMODELLERA, v. a. 1. (tekn.) Taga modell af.

AFMOTA, v. a. 1. Se *Bortmota.* — Äfv. *Mota af.* — *Afmotande*, n. 4. o. *Afmotning*, f. 2.

AFMÅLA, v. a. 1. 1) Genom målning afbilda. *A. en vacker trakt, ett vattenfall. A. någon, taga porträtt af.* — *Syn.* Se *Afbilda.* — 2) (fig.) Lifligt skildra, beskrifva. *A. en menniskas karakter. A. dygden med alla dess behag. A. en, händelse, en scen med lefvande färger.* — Äfv. *Måla af* (i bem. 1.). — *Syn.* Se *Beskrifv.* — *Afmålande*, n. 4.

AFMÄLNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afmålar. — 2) Sjelfva det afmålande. — *Syn.* Se *Bild, Beskrifning.*

AFMÄTA, v. a. 2. 1) Medelst mätning och uträkning finna storleken af en yta eller solid figur, till längd, bredd och höjd. *A. en äng, ett fartyg.* — *Syn.* Se *Mäta.* — 2) (vid ritning, kartläggning, modellering o. s. v.) Genom mätning med cirkel afpassa längdmått och öfriga dimensioner till fullkomlig eller proportionel likhet med dem på en målning, ritning, bild, eller med dem af en area, o. s. v. *A. afstånden på en teckning. A. efter skala. A. de olika mätten till en modell.* — 3) Genom mätning afskilja en del ifrån ett större helt. *A. 10 alnar af ett stycke kläde.* — 4) (fig.) Afpassa. *A. utgifterna efter inkomsterna.* — Äfv. *Mäta af* (mindre väl i bem. 4). — *Afmätande*, n. 4.

AFMATNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afmåtar. — 2) Resultatet deraf. *Denna a. är väl gjord.*

AFMÄTT, a. p. 1. (fig.) Som utvisar öfverdrifven och kall betänksamhet. *A. gång. A-a steg. A. ton, hållning, skick.* — *Syn.* Cirklad.

AFMÖNSTRÄ, v. a. 1. Göra slutlig mönstring med en militärtrupp, då den bryter upp eller hemförlofväs. *A. en trupp, ett regemente.* — 2) Efter hemkomst ifrån resa inför vederbörande myndighet förevisa och afskeda besättningen på ett fartyg eller enskilda personer, som dit höra. *A. en besättning. Jag blef i går a-d ifrån briggen Juno.* — *Afmönstrande*, n. 4. o. *Afmönstring*, f. 2.

AFMÖRKNA, v. n. 1. Småningom mörkna.

AFNAGGA, v. a. 1. Genom naggande borttaga, afbita. — Äfv. *Nagga af.* — *Afnaggande*, n. 4.

AFNAPPA, v. a. 1. (föga brukl.) Nappa ifrån en något. — Äfv. *Nappa af.*

AFNARRA, v. a. 1. Genom svek och list afhända. — Äfv. *Narra af.* — *Syn.* Afura, Af-lisma, Afsmeka, Afsmickra, Afsmila.

AFNOPPA, v. a. 1. Genom noppling borttaga. — Äfv. *Noppa af.* — *Afnoppande*, n. 4. o. *Afnoppning*, f. 2.

AFNÖPPRA, v. a. 1. Genom nopprande afskilja. — Äfv. *Noppa af.*

AFNUMERERA, v. a. 1. Sluta numereringen af något.

AFNYPA, v. a. 3. (böjes som *Nypa*) 1) Genom nypning skilja itu. — 2) Genom nypning borttaga en del ifrån ett helt, bortnypa. — 3) Nypa bort det yttersta rundt omkring något eller nedersta kanten af något, så att det blir kortare. — Äfv. *Nypa af.* — *Afnypande*, n. 4. o. *Afnypning*, f. 2.

AFNYSTA, v. a. 1. Genom nystning förflytta tråd, garn ifrån härfvel, spinnrock, o. s. v. *A. en härfvel, en spinnrocksrulle. A. garnet ifrån en härfvel, tråden ifrån en rulle,* o. s. v. — Äfv. *Nysta af.* — *Afnystande*, n. 4. o. *Afnystning*, f. 2.

AFNÄMÅ, v. a. 3. Köpa. Brukas nångång i affärsstil.